

ГАЗЭТА ВЫХОДЗІЦЬ РАЗ У ТЫДЕНЬ — ЦАНА 30 Н. ФОН.

LE JOURNAL BIELORUSSIEN
„LA PATRIE”DIE WEISSRUTHENISCHE ZEITUNG
„DAS VATERLAND“THE BELORUSSIAN NEWSPAPER
„THE FATHERLAND“

№ 44 (579)

Нядзеля, 29-га каstryчніка 1961 г.

ГОД ВЫДАННЯ 15

Крамлёўскія сэнсацыі

XXII зыезд КПСС не абыцца ніякіх зылкідаваная, а раптам на найвышэйшым партыйным аэрапагу палічылі па- парадку дня. Было больш чымся позу- тройдзю, што зыезд зацвердзіц новую — пачынную, што ў партыі існуець небясь- тройдзю — праграму, і статут партыі, і што на вярхох маскоўскага Алімпу ня будзе ізрасналых зыменаў.

Раптам здарыліся неспадзеўкі паза па- радкам дня, якіх іскрава даказаў, як асьцярожна траба падыходзіць да ўсякіх нормаў канонаў. Ужо пасля першага дакладу Хрушчова на форуме зыезду не- чакана звязліся дзве праблемы, не прадбачаны парадкам дня: гэтак званая «антыпартыйная група» і канфлікт з Альбаніяй. Абедзьеў гэтых праблемы можна было-б звязаць да аднаго суполь- нага назоўніка: «дэсталінізацыя» — калі-б яна была шырай і грунтоўнай. На гэтым зыездзе Хрушчоў ляў Сталіна байды больш, чымся на сакртым пасе- джаны XX зыезд у 1956 годзе. Але за што? За «культ асобы», за тое, што Сталін зыншчыў некалькі сотняў «добраў таварышоў» — камуністіў. Аднак Хрушчоў не прыгадаў аб жахлівых злачын- ствах прымусовай калектывізацыі, аб сведамым і систэматычным вынічча- ным элітамі нацыянальных рэспублік, аб жахлівым тэроры, які ператварыў СССР у вялізныя канцэнтрацыі ля- гер. Чаму-ж ён не зрабіў гэтага, калі чынтархуе ажежаўшы ажежавацца ў Сталіна.

У сваіх бясконцых і нязлычоных пра- мовах Хрушчоў часта цытуе, вэрсты з Эвангельля. Тут варта было-б иму пры- гадаць: «Хто з вас бязь віны, няхай кіне ў яе каменем». Хрушчоў гэтага каменя не паднім. Гэсім разумела, чаму. Верны вучань Сталіна, які так дзякаваў свайму настаўніку за тое, што ён зыншчыў «агідных чарвякоў», які на загад свайго настаўніка («эй, хахол, пляцы Гапака!»), лупіў Гапака, на сумленыні якога так- сама нязлычоныя злачынствы — ня мог асуджаваць гэтых злачынстваў. Тым больш, што на рагунку Хрушчова ёсьць новыя злачынствы — варта толькі пры- гадаць крывае здушэнне Вугорской рэвалюцыі. Тут аўтарскіх правоў Хрушчову ніхто не запярэчыць — мураванае «Copy right»...

Вось таму гэтых нечаканых пра- блемаў, якіх выйшли наверх на ціперашні зыездзе КПСС, нельга праста звесці да супольнага назоўніка «дэсталініза- цыя». Хрушчоў і ягоны падгалоскі — розных мазуравы, підгорны ды іншыя накінуліся на гэтак званую «антыпартыйную групу». Чатыры гады таму, калі Хрушчоў разгроміў гэтую групу, яна складалася з Молатава, Маленкова, Ка- гановіча, Булганина і Шэлілава (які «да- ле далучыўся»). Сяньня да гэтай групы Хрушчоў даплюсаваў Пярхуухіна, Сабу- рава і вясімдзесяцігадовага Варашыла- вія. Кажуць, «німа дыму без агню». Зда- валася-б, «антыпартыйная група» даўно

зарыўкідаваная, а раптам на найвышэй- шым партыйным аэрапагу палічылі па- тройдзю, што ў партыі існуець небясь- тройдзю — праграму, і статут партыі, і што на вярхох маскоўскага Алімпу ня будзе ізрасналых зыменаў.

Раптам здарыліся неспадзеўкі паза па-

радкам дня, якіх іскрава даказаў, як асьцярожна траба падыходзіць да ўсякіх нормаў канонаў. Ужо пасля першага дакладу Хрушчова на форуме зыезду не- чакана звязліся дзве праблемы, не прадбачаны парадкам дня: гэтак званая «антыпартыйная група» і канфлікт з Альбаніяй. Абедзьеў гэтых праблемы можна было-б звязаць да аднаго суполь- нага назоўніка: «дэсталінізацыя» — калі-б яна была шырай і грунтоўнай. На гэтым зыездзе Хрушчоў ляў Сталіна байды больш, чымся на сакртым пасе- джаны XX зыезд у 1956 годзе. Але за што? За «культ асобы», за тое, што Сталін зыншчыў некалькі сотняў «добраў таварышоў» — камуністіў. Аднак Хрушчоў не прыгадаў об жахлівых злачын- ствах прымусовай калектывізацыі, об сведамым і систэматычным вынічча- ным элітамі нацыянальных рэспублік, об жахлівым тэроры, які ператварыў СССР у вялізныя канцэнтрацыі ля-

гер. Чаму-ж ён не зрабіў гэтага, калі чынтархуе ажежаўшы ажежавацца ў Сталіна.

У сваіх бясконцых і нязлычоных пра- мовах Хрушчоў часта цытуе, вэрсты з Эвангельля. Тут варта было-б иму пры-

гадаць: «Хто з вас бязь віны, няхай кіне ў яе каменем». Хрушчоў гэтага каменя не паднім. Гэсім разумела, чаму. Верны вучань Сталіна, які так дзякаваў свайму настаўніку за тое, што ён зыншчыў «агідных чарвякоў», які на загад свайго настаўніка («эй, хахол, пляцы Гапака!»), лупіў Гапака, на сумленыні якога так- сама нязлычоныя злачынствы — ня мог асуджаваць гэтых злачынстваў. Тым больш, што на рагунку Хрушчова ёсьць новыя злачынствы — варта толькі пры- гадаць крывае здушэнне Вугорской рэвалюцыі. Тут аўтарскіх правоў Хрушчову ніхто не запярэчыць — мураванае «Copy right»...

Вось таму гэтых нечаканых пра- блемаў, якіх выйшли наверх на ціперашні зыездзе КПСС, нельга праста звесці да супольнага назоўніка «дэсталініза- цыя». Хрушчоў і ягоны падгалоскі — розных мазуравы, підгорны ды іншыя накінуліся на гэтак званую «антыпартыйную групу». Чатыры гады таму, калі Хрушчоў разгроміў гэтую групу, яна складалася з Молатава, Маленкова, Ка- гановіча, Булганина і Шэлілава (які «да- ле далучыўся»). Сяньня да гэтай групы Хрушчоў даплюсаваў Пярхуухіна, Сабу- рава і вясімдзесяцігадовага Варашыла- вія. Кажуць, «німа дыму без агню». Зда- валася-б, «антыпартыйная група» даўно

зарыўкідаваная, а раптам на найвышэй- шым партыйным аэрапагу палічылі па- тройдзю, што ў партыі існуець небясь- тройдзю — праграму, і статут партыі, і што на вярхох маскоўскага Алімпу ня будзе ізрасналых зыменаў.

Другі голас даносіць з XXII кангресу Камуністичнай партыі ў Крамлі.

Мікіта Хрушчоў, у сваіх амаль дзесяцігадзіннай праўме на XXII-м Зыездзе

знайшоў месца ня толькі для нападу на некалі «зялезнага маршала Кліма», але на малу Альбанію, у якой яшчэ й цяпер, паводзія Мікіты, «пануе культ асобы». Быццам сам Хрушчоў вельмі супраць таго, каб узвесці свой «культ асобы». Але, казаў той, што яна кінецца на малога...

*

Многія людзі яшчэ больш пачалі ша- наваць эпісцега прэзыдента Насара пасля таго, як ён не супраціўляўся збройнай сілай адлуччанью Сырыі.

*

Як кожнаму, хто цікавіўся пачаткам беларускага адраджэння, вядома, Ігнат Буйніцкі і свайго тэатральнага трупай заглядаў у найлінейшыя закануркі нашай бацькаўшчыны, жывым мастацкім словам, песьнямі і танцамі будзіў людзей з доўгага сну, быў звязаным з жа- рулем, што падымаў людзей да сонца вялікага прадвесніка.

Ігнат Буйніцкі з адраджэння, вядома, Ігнат Буйніцкі і свайго тэатральнага трупай заглядаў у найлінейшыя закануркі нашай бацькаўшчыны, жывым мастацкім словам, песьнямі і танцамі будзіў людзей з доўгага сну, быў звязаным з жа- рулем, што падымаў людзей да сонца вялікага прадвесніка.

Ігнат Буйніцкі з адраджэння, вядома, Ігнат Буйніцкі і свайго тэатральнага трупай заглядаў у найлінейшыя закануркі нашай бацькаўшчыны, жывым мастацкім словам, песьнямі і танцамі будзіў людзей з доўгага сну, быў звязаным з жа- рулем, што падымаў людзей да сонца вялікага прадвесніка.

Ігнат Буйніцкі з адраджэння, вядома, Ігнат Буйніцкі і свайго тэатральнага трупай заглядаў у найлінейшыя закануркі нашай бацькаўшчыны, жывым мастацкім словам, песьнямі і танцамі будзіў людзей з доўгага сну, быў звязаным з жа- рулем, што падымаў людзей да сонца вялікага прадвесніка.

Ігнат Буйніцкі з адраджэння, вядома, Ігнат Буйніцкі і свайго тэатральнага трупай заглядаў у найлінейшыя закануркі нашай бацькаўшчыны, жывым мастацкім словам, песьнямі і танцамі будзіў людзей з доўгага сну, быў звязаным з жа- рулем, што падымаў людзей да сонца вялікага прадвесніка.

Ігнат Буйніцкі з адраджэння, вядома, Ігнат Буйніцкі і свайго тэатральнага трупай заглядаў у найлінейшыя закануркі нашай бацькаўшчыны, жывым мастацкім словам, песьнямі і танцамі будзіў людзей з доўгага сну, быў звязаным з жа- рулем, што падымаў людзей да сонца вялікага прадвесніка.

Ігнат Буйніцкі з адраджэння, вядома, Ігнат Буйніцкі і свайго тэатральнага трупай заглядаў у найлінейшыя закануркі нашай бацькаўшчыны, жывым мастацкім словам, песьнямі і танцамі будзіў людзей з доўгага сну, быў звязаным з жа- рулем, што падымаў людзей да сонца вялікага прадвесніка.

Ігнат Буйніцкі з адраджэння, вядома, Ігнат Буйніцкі і свайго тэатральнага трупай заглядаў у найлінейшыя закануркі нашай бацькаўшчыны, жывым мастацкім словам, песьнямі і танцамі будзіў людзей з доўгага сну, быў звязаным з жа- рулем, што падымаў людзей да сонца вялікага прадвесніка.

Ігнат Буйніцкі з адраджэння, вядома, Ігнат Буйніцкі і свайго тэатральнага трупай заглядаў у найлінейшыя закануркі нашай бацькаўшчыны, жывым мастацкім словам, песьнямі і танцамі будзіў людзей з доўгага сну, быў звязаным з жа- рулем, што падымаў людзей да сонца вялікага прадвесніка.

Ігнат Буйніцкі з адраджэння, вядома, Ігнат Буйніцкі і свайго тэатральнага трупай заглядаў у найлінейшыя закануркі нашай бацькаўшчыны, жывым мастацкім словам, песьнямі і танцамі будзіў людзей з доўгага сну, быў звязаным з жа- рулем, што падымаў людзей да сонца вялікага прадвесніка.

Ігнат Буйніцкі з адраджэння, вядома, Ігнат Буйніцкі і свайго тэатральнага трупай заглядаў у найлінейшыя закануркі нашай бацькаўшчыны, жывым мастацкім словам, песьнямі і танцамі будзіў людзей з доўгага сну, быў звязаным з жа- рулем, што падымаў людзей да сонца вялікага прадвесніка.

Ігнат Буйніцкі з адраджэння, вядома, Ігнат Буйніцкі і свайго тэатральнага трупай заглядаў у найлінейшыя закануркі нашай бацькаўшчыны, жывым мастацкім словам, песьнямі і танцамі будзіў людзей з доўгага сну, быў звязаным з жа- рулем, што падымаў людзей да сонца вялікага прадвесніка.

Ігнат Буйніцкі з адраджэння, вядома, Ігнат Буйніцкі і свайго тэатральнага трупай заглядаў у найлінейшыя закануркі нашай бацькаўшчыны, жывым мастацкім словам, песьнямі і танцамі будзіў людзей з доўгага сну, быў звязаным з жа- рулем, што падымаў людзей да сонца вялікага прадвесніка.

Ігнат Буйніцкі з адраджэння, вядома, Ігнат Буйніцкі і свайго тэатральнага трупай заглядаў у найлінейшыя закануркі нашай бацькаўшчыны, жывым мастацкім словам, песьнямі і танцамі будзіў людзей з доўгага сну, быў звязаным з жа- рулем, што падымаў людзей да сонца вялікага прадвесніка.

Ігнат Буйніцкі з адраджэння, вядома, Ігнат Буйніцкі і свайго тэатральнага трупай заглядаў у найлінейшыя закануркі нашай бацькаўшчыны, жывым мастацкім словам, песьнямі і танцамі будзіў людзей з доўгага сну, быў звязаным з жа- рулем, што падымаў людзей да сонца вялікага прадвесніка.

Ігнат Буйніцкі з адраджэння, вядома, Ігнат Буйніцкі і свайго тэатральнага трупай заглядаў у найлінейшыя закануркі нашай бацькаўшчыны, жывым мастацкім словам, песьнямі і танцамі будзіў людзей з доўгага сну, быў звязаным з жа- рулем, што падымаў людзей да сонца вялікага прадвесніка.

Ігнат Буйніцкі з адраджэння, вядома, Ігнат Буйніцкі і свайго тэатральнага трупай заглядаў у найлінейшыя закануркі нашай бацькаўшчыны, жывым мастацкім словам, песьнямі і танцамі будзіў людзей з доўгага сну, быў звязаным з жа- рулем, што падымаў людзей да сонца вялікага прадвесніка.

Ігнат Буйніцкі з адраджэння, вядома, Ігнат Буйніцкі і свайго тэатральнага трупай заглядаў у найлінейшыя закануркі нашай бацькаўшчыны, жывым мастацкім словам, песьнямі і танцамі будзіў лю

„Савецкія вывазы нацыянальнасцяў“

Засікаўленыне на Захадзе доляй і ня-
доляй каліяняльных народаў штораз па-
большавацца ў сувязі з абылікуючым
у ЗН пытаныем каліяняльзім. Каліяняль-
лізм належыць да тых складаных гісторы-
чных звязаў, вывучэнне якіх выма-
гае багатая літаратуры: фактаў, прыкла-
даў, вывадаў, абыгульненняў. І траба скла-
заць, што апошнімі гадамі на Захадзе ўя-
вілася вельмі шмат навуковых працаў,
звязаных тым, ці іншым аспектам з пы-
таннем каліяняльзіму ў розных кантох
свету. Адна з такіх працаў, выдадзеная
летасцю, кніга ангельскага навуковца Р.
Конкўэста, загалоўленая «Савецкія вы-
вазы нацыянальнасцяў».

Дэзвесцьце бачына гтате кнігу пры-
свячаную галоўна каліяняльным народам
Чэзечнам, Інгушам, Карабаўцам, Бал-
карам, а таксама Калмыком, Паволскім
Немцам, Крымскім Татарам. У перыядзе
ад 1941 да 1944 году народы гэтых былі
вывезены із сваіх гісторычных мясьцін,
і толькі ў 1957 годзе некаторыя з іх
былі часткава рэабілітаваны. На Захадзе
вывазы гэтых і іншых падсавецкіх
народаў разглядаюцца, як праява наро-
дагубства, найвышэйшая ю найжахлівей-
шая форма сучаснага каліяняльзіму.

Кніга Конкўэста «Савецкія вывазы на-
цыянальнасцяў» базуецца галоўна на
савецкіх-жадзеных, каб цверджань-
ні ўывады паставіць паза ўсякім сум-
левамі. У кнізе, бясспречна, выкарыста-
ныя ю факты, прынесены ў заходні
свет палітычнымі ўцекачамі з Савецкага
Саюзу, а таксама некаторыя працы
папярэдніх дасьледнікаў проблемы, як
кніга Коляжа «Расея ё яе калені», Гос-
тлера «Туркіз і Саветы».

Кніга Конкўэста пачынаецца гісторыч-
ным нарысам: апісаныем Каўказу ю калія-
ніцай царскім войскам свабадаючы-
х горскіх народаў. Аўтар паказвае,
што разам з фізычным падбором ішо-
падбой духовы праз распаўсюджванье
у расейскай літаратуры тых русыфі-
тарскіх паніццяў, якія «рускі Каўказ».

ДЭМАРАЛІЗАЦІЯ ПАРТЫЙНАЙ БЮРАКРАТЫ

(Заканчэнне з 2-ой бачыны)

ім засудзіць на толькі сябе саміх, але ю
дэмаралізацыя партыйнай бюракраты
целую савецкую систому. Таталітарная
дыктатура, якая пануе на прасторах Са-
вецкага Саюзу і народжанам ёю дома-
ралізацыя партыйнай верхавіны — гэ-
та справа іхных рук. Цяпер-жа яны,
прыняўшы позу прокурору асуђаюць
партыйных ашуканцаў, абыходзячы
маўчаныем той факт, што ашуканцаў
навучыла іх якраз партыя. На працягу
даўгіх гадоў за ашуканства яны атрымо-
валі пахвали, граматы і ардэны. На па-
перы перавыкаваліся пляны, высыла-
ліся ў цэнтр дэмутыя справа-ваза. І
яшчэ нядайна нікто ю словамі пра гэтую
ня згадваў, хоць ведалі пра гэтую ўсе. А
на згадаў таму што крэтыкаўцаў мож-
на толькі тое, што дазволіць партыя.
І цяперашня кампанія супраць ашукан-
цаў справы ня зменіць. На месца ста-
рых ашуканцаў прыйдуць новыя, бо цэ-
лая савецкая систэма — систэма ашу-
канства.

Р. С.

Эканамічныя праблемы савецкага блёку

Грандыёны праект эканамічнай ін-
тэграцыі камуністычных краінаў у рам-
ках гэтак званай «Рады Эканамічнай
Узаемадапамогі» — Камэкону — знаход-
дзіца пад паважнай пагрозай. Як веда-
міца, краіны Усходняй Эўропы, якія
ўваходзіць у склад гэтай Рады, абвесь-
цілі прынцып «сацыялістычнага падзелу
працы». Але на практицы яны далей
ужываюць старую систому двухбаковых
пагадненняў, што грунтуецца на асабі-
стай выгадзе краінаў, якія дамагаюцца.

Праект эканамічнай інтэграцыі каму-
ністычнага блёку быў зацверджаны ў
травені 1958-га году, пры сусцречі са-
кратароў ўсходня-эўрапейскіх кампартыяў.
Было пастаноўлены ўвесці новыя
прагніцы эканамічнага плянаванія. Як
мы сказаі — гэта прынцып «сацыялі-
стычнага падзелу працы». На падставе
гэтага прынцыпу кожная краіна, якая
ўваходзіць у склад «Рады Эканамічнай
Узаемадапамогі», спынялізуеца на ак-
рэсленай галіне прымесловай прадук-
ці, якія забясьпечвае ёю іншыя краіны.
Узаем яна атрымоўвае пэўную прымес-
ловую вырабы іншых краінаў. Робіцца
гэта, з аднаго боку, каб унікнуць непат-
рэбнага паралелізму ў аднэй і тэй-же
унікнуць празъмерных капиталаўкладаў,
якія характарызавалі эканамічнае раз-
віццё краінаў камуністычнага блёку да
1958-га году. Здавалася, што такая спо-
сцялізацыя выклікае павышэнне мас-
тавай прадукці ў кожнай асобнай галіне
прамисловасці.

З тэарэтычнага пункту гледжання гэ-
тыя пляны быў цалкам разумны. Але яго-
нае практичнае застасаванне адразу

Царская няволя па революцыі 1917 году замянілася бальшавіцкай няволяй. Ленінскія революцыйныя заклікі, у якіх народам гаварылася, што «Ад цяперашняга часу ваша вера ю звязаі, ваша нацыянальная і культурная ўстановы абавязчыца свабоднымі ю недатыкальнымі» — заклікі гэтых праз 25 гадоў закончыліся нябываільной ліздкай і нацыянальнай трагедыяй: вывазам пад ка-
нец II-ое сусветнае вайны больш за два мільёны народаў Каўказу, а таксама Калмыкаў, Крымскіх Татараў, Паволскіх Немцам. Гісторычныя факты ю ста-
тыстычныя лікі ўзятыя з афіцыйных савецкіх публікацыяў, як «Вялікая Савецкая Энцыклапедыя», газета «Ізвестія». Аўтар спамінае таксама, што «вывазы вялізарных памероў» былі праведзеныя ў складзе беларускага, украінскага ю бал-
цікіх народаў, якія ў часе Другое сусветнае вайны выразна выявілі сваю апазыцыйнасць да Савецкага рэжыму. Ён прыгадвае, між іншага, сакрэтную прамову Хрушчова на XX-ым звездзе партыі ў 1956 годзе. У тэй прамове Хрушчоў гаварыў аб злачынствах Сталіна. Хрушчоў заявіў тады, што караць цэлія гэтыя цвердзяніны ю гісторычнай праўдай. Ангельскі навуковец гаворыць у сваіх кнізах, што нацыянализм у Савецкім Саюзе адчуваецца вельмі войстра для што гэтак званая «ленінская нацыянальная палажэнія» камунізму що да нацыянальнага пытання. Вызываючы на дзённае съявіто выказваніні Леніна, Сталіна да іншых драбнейшых талмудыстых «адзінае сацыялістычнае нацыя» аўтар паказвае, наоколькі супіярочлівія гэтых цвердзяніны ю гісторычнай праўдай. Ангельскі навуковец гаворыць ю сваіх кнізах, што нацыянализм у Савецкім Саюзе адчуваецца вельмі войстра для што гэтак званая «ленінская нацыянальная палажэнія» камунізму що да нацыянальнага пытання. Вызываючы на дзённае съявіто выказваніні Леніна, Сталіна да іншых драбнейшых талмудыстых «адзінае сацыялістычнае нацыя» аўтар паказвае, наоколькі супіярочлівія гэтых цвердзяніны ю гісторычнай праўдай. Ангельскі навуковец гаворыць ю сваіх кнізах, што нацыянализм у Савецкім Саюзе адчуваецца вельмі войстра для што гэтак званая «ленінская нацыянальная палажэнія» камунізму що да нацыянальнага пытання. Вызываючы на дзённае съявіто выказваніні Леніна, Сталіна да іншых драбнейшых талмудыстых «адзінае сацыялістычнае нацыя» аўтар паказвае, наоколькі супіярочлівія гэтых цвердзяніны ю гісторычнай праўдай. Ангельскі навуковец гаворыць ю сваіх кнізах, што нацыянализм у Савецкім Саюзе адчуваецца вельмі войстра для што гэтак званая «ленінская нацыянальная палажэнія» камунізму що да нацыянальнага пытання. Вызываючы на дзённае съявіто выказваніні Леніна, Сталіна да іншых драбнейшых талмудыстых «адзінае сацыялістычнае нацыя» аўтар паказвае, наоколькі супіярочлівія гэтых цвердзяніны ю гісторычнай праўдай. Ангельскі навуковец гаворыць ю сваіх кнізах, што нацыянализм у Савецкім Саюзе адчуваецца вельмі войстра для што гэтак званая «ленінская нацыянальная палажэнія» камунізму що да нацыянальнага пытання. Вызываючы на дзённае съявіто выказваніні Леніна, Сталіна да іншых драбнейшых талмудыстых «адзінае сацыялістычнае нацыя» аўтар паказвае, наоколькі супіярочлівія гэтых цвердзяніны ю гісторычнай праўдай. Ангельскі навуковец гаворыць ю сваіх кнізах, што нацыянализм у Савецкім Саюзе адчуваецца вельмі войстра для што гэтак званая «ленінская нацыянальная палажэнія» камунізму що да нацыянальнага пытання. Вызываючы на дзённае съявіто выказваніні Леніна, Сталіна да іншых драбнейшых талмудыстых «адзінае сацыялістычнае нацыя» аўтар паказвае, наоколькі супіярочлівія гэтых цвердзяніны ю гісторычнай праўдай. Ангельскі навуковец гаворыць ю сваіх кнізах, што нацыянализм у Савецкім Саюзе адчуваецца вельмі войстра для што гэтак званая «ленінская нацыянальная палажэнія» камунізму що да нацыянальнага пытання. Вызываючы на дзённае съявіто выказваніні Леніна, Сталіна да іншых драбнейшых талмудыстых «адзінае сацыялістычнае нацыя» аўтар паказвае, наоколькі супіярочлівія гэтых цвердзяніны ю гісторычнай праўдай. Ангельскі навуковец гаворыць ю сваіх кнізах, што нацыянализм у Савецкім Саюзе адчуваецца вельмі войстра для што гэтак званая «ленінская нацыянальная палажэнія» камунізму що да нацыянальнага пытання. Вызываючы на дзённае съявіто выказваніні Леніна, Сталіна да іншых драбнейшых талмудыстых «адзінае сацыялістычнае нацыя» аўтар паказвае, наоколькі супіярочлівія гэтых цвердзяніны ю гісторычнай праўдай. Ангельскі навуковец гаворыць ю сваіх кнізах, што нацыянализм у Савецкім Саюзе адчуваецца вельмі войстра для што гэтак званая «ленінская нацыянальная палажэнія» камунізму що да нацыянальнага пытання. Вызываючы на дзённае съявіто выказваніні Леніна, Сталіна да іншых драбнейшых талмудыстых «адзінае сацыялістычнае нацыя» аўтар паказвае, наоколькі супіярочлівія гэтых цвердзяніны ю гісторычнай праўдай. Ангельскі навуковец гаворыць ю сваіх кнізах, што нацыянализм у Савецкім Саюзе адчуваецца вельмі войстра для што гэтак званая «ленінская нацыянальная палажэнія» камунізму що да нацыянальнага пытання. Вызываючы на дзённае съявіто выказваніні Леніна, Сталіна да іншых драбнейшых талмудыстых «адзінае сацыялістычнае нацыя» аўтар паказвае, наоколькі супіярочлівія гэтых цвердзяніны ю гісторычнай праўдай. Ангельскі навуковец гаворыць ю сваіх кнізах, што нацыянализм у Савецкім Саюзе адчуваецца вельмі войстра для што гэтак званая «ленінская нацыянальная палажэнія» камунізму що да нацыянальнага пытання. Вызываючы на дзённае съявіто выказваніні Леніна, Сталіна да іншых драбнейшых талмудыстых «адзінае сацыялістычнае нацыя» аўтар паказвае, наоколькі супіярочлівія гэтых цвердзяніны ю гісторычнай праўдай. Ангельскі навуковец гаворыць ю сваіх кнізах, што нацыянализм у Савецкім Саюзе адчуваецца вельмі войстра для што гэтак званая «ленінская нацыянальная палажэнія» камунізму що да нацыянальнага пытання. Вызываючы на дзённае съявіто выказваніні Леніна, Сталіна да іншых драбнейшых талмудыстых «адзінае сацыялістычнае нацыя» аўтар паказвае, наоколькі супіярочлівія гэтых цвердзяніны ю гісторычнай праўдай. Ангельскі навуковец гаворыць ю сваіх кнізах, што нацыянализм у Савецкім Саюзе адчуваецца вельмі войстра для што гэтак званая «ленінская нацыянальная палажэнія» камунізму що да нацыянальнага пытання. Вызываючы на дзённае съявіто выказваніні Леніна, Сталіна да іншых драбнейшых талмудыстых «адзінае сацыялістычнае нацыя» аўтар паказвае, наоколькі супіярочлівія гэтых цвердзяніны ю гісторычнай праўдай. Ангельскі навуковец гаворыць ю сваіх кнізах, што нацыянализм у Савецкім Саюзе адчуваецца вельмі войстра для што гэтак званая «ленінская нацыянальная палажэнія» камунізму що да нацыянальнага пытання. Вызываючы на дзённае съявіто выказваніні Леніна, Сталіна да іншых драбнейшых талмудыстых «адзінае сацыялістычнае нацыя» аўтар паказвае, наоколькі супіярочлівія гэтых цвердзяніны ю гісторычнай праўдай. Ангельскі навуковец гаворыць ю сваіх кнізах, што нацыянализм у Савецкім Саюзе адчуваецца вельмі войстра для што гэтак званая «ленінская нацыянальная палажэнія» камунізму що да нацыянальнага пытання. Вызываючы на дзённае съявіто выказваніні Леніна, Сталіна да іншых драбнейшых талмудыстых «адзінае сацыялістычнае нацыя» аўтар паказвае, наоколькі супіярочлівія гэтых цвердзяніны ю гісторычнай праўдай. Ангельскі навуковец гаворыць ю сваіх кнізах, што нацыянализм у Савецкім Саюзе адчуваецца вельмі войстра для што гэтак званая «ленінская нацыянальная палажэнія» камунізму що да нацыянальнага пытання. Вызываючы на дзённае съявіто выказваніні Леніна, Сталіна да іншых драбнейшых талмудыстых «адзінае сацыялістычнае нацыя» аўтар паказвае, наоколькі супіярочлівія гэтых цвердзяніны ю гісторычнай праўдай. Ангельскі навуковец гаворыць ю сваіх кнізах, што нацыянализм у Савецкім Саюзе адчуваецца вельмі войстра для што гэтак званая «ленінская нацыянальная палажэнія» камунізму що да нацыянальнага пытання. Вызываючы на дзённае съявіто выказваніні Леніна, Сталіна да іншых драбнейшых талмудыстых «адзінае сацыялістычнае нацыя» аўтар паказвае, наоколькі супіярочлівія гэтых цвердзяніны ю гісторычнай праўдай. Ангельскі навуковец гаворыць ю сваіх кнізах, што нацыянализм у Савецкім Саюзе адчуваецца вельмі войстра для што гэтак званая «ленінская нацыянальная палажэнія» камунізму що да нацыянальнага пытання. Вызываючы на дзённае съявіто выказванін

